

« Komt, gezegenden van mijn Vader... »
(Mt. 25, 34)

TOT VROOM EN DANKBAAR AANDENKEN AAN

Zuster EUGENE

(Marie Vervalcke)

Zij werd geboren te Gent op 30 december 1899 en geprotest als Zuster van Maria te Nederbrakel op 31 augustus 1928.

Zij is ons voorgegaan naar het eeuwig Vaderhuis te Brakel op 3 februari 1990, gesterkt door de Heilige Sakramenten en de Pauselijke Zegen.

De H. Schrift, Jezus zelf, zegt van de dood dat het maar een inslapen is, zich door Jezus laten aanraken en helemaal bevrijden, om gelovig zijn leven af te leggen in de handen van God, en wanneer je ontwaakt, zal Jezus je opwachten om je het erdeel, de belofte van het heil in ontvangst te nemen.

Zuster Eugène, afscheid nemen is slechts tijdelijk, want gelovig weten wij dat wij elkaar zullen weerzien. Zachtjes ben je ingeslapen, werd het voor jou een ontwaken aan de andere oever, en werd je geroepen om opgenomen te worden in de volheid van het mysterie van Gods eeuwige liefde, waar je, het laat geen twijfel, voor ieder van ons een goede voorspreekster zult zijn.

Lieve Zuster Eugène, alles wat hier op aarde je leven, je religieus leven schoon en verdienstelijk heeft gemaakt zal nu, in een bestendige relatie tot de Drieëne God en met allen die ons reeds bij de Heer zijn voorgegaan, ook met ons die hier op aarde nog op pelgrimstocht zijn, bevestigd en vereeuwigd worden.

Je zal in onze herinnering voortleven als een zeer plichtsgetrouwe religieuze, eenvoudig, sober en met weinig tevreden. Je medezusters schetsen je als een zuster met heel veel attentie, als lerares een enthousiaste draagster van Jezus' Blijde Boodschap. Jij was zeker niet ik-gericht maar jij-gericht en zo was je in verscheidene gemeenschappen een ingoede, mild-begrijpende maar toch correcte verantwoordelijke. Met je openheid en je zin voor humor kon je ook veel relativeren en nooit was je droefgeestig. Tijdens je ziekte kwam er nooit een klacht over je lippen en bleef je dankbaar tegenover ieder van ons, en heel bijzonder ook tegenover je goede zuster Irma.

En het secreet van zo'n schoon religieus leven, het was je gebed en je geest van gebed. Tot het einde toe had je je rozenkrans in of bij de hand en wou je toch maar goed en schoon je gebeden doen, in gebed leven. Dank je wel, Zuster Eugène, en over de tijdsgrens heen, blijven wij biddend met elkaar verbonden. Laten wij nu nog het gebed bidden dat zaliger Zuster Eugène zo graag en zo dikwijls heeft gebeden: « Mijn Jezus, barmhartigheid »

Om uw gebed en blijken van christelijk medeleven, danken U van harte:

E.H.A. Schatteman, Algemeen Directeur,
de Algemene Verantwoordelijke
en de Zusters van Maria,
Mejuffrouw Irma Vervalcke,
de familie Vervalcke - Dhondt.

Drukk. L. De Ruyver, Brakel